

ת"פ 40730/01/13 - מדינת ישראל נגד אורי נתנאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40730-01-13 מדינת ישראל נ' נתנאל

בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורי נתנאל

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם, עבירה על פי סעיף 379 לחוק עונשין, התשל"ז 1977- (להלן: "**החוק**") איומים, עבירה על פי סעיף 192 לחוק והיזק לרכוש במזיד עבירה לפי סעיף 452 לחוק.
2. התביעה הסכימה כי יש לזכות את הנאשם מעבירות של איומים והיזק לרכוש ועל כן ניתנה על ידי הכרעת דין חלקית ביום 26.2.14 לפיה הנאשם זוכה מעבירת האיומים וההיזק לרכוש במזיד.
3. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 4.11.12 בשעה 17:00, בבית הדפוס בבעלותו של הנאשם, התעורר ויכוח בין הנאשם לאיתי לביא (להלן: "**המתלונן**") בדבר החזר כספי מקדמה בגין עבודת דפוס.
4. באותן נסיבות, ביקש המתלונן מהנאשם כי ישיב לו את מלוא הסכום ששולם על ידו. הנאשם דרש מהמתלונן שיצא מבית הדפוס תוך שהוא דוחף אותו, בועט בו ומכה בו באגרופים. לאחר שהמתלונן נפל ארצה, המשיך הנאשם לבעוט בו. המתלונן ברח מהמקום והנאשם רדף אחריו.

פרשת התביעה

5. ע"ת/1, המתלונן, העיד בבית המשפט כי ערך הזמנה של עבודות דפוס אצל הנאשם. בשלב מסוים הגיע וביקש לקבל את המקדמה ששילם בסך 200 ₪. המתלונן בתגובה היכה אותו, בעט בראשו וחבט באגרופיו בחלקי גופו השונים. לאחר מכן, הפיל אותו על הרצפה והמשיך להכותו. המתלונן הגיע למשטרת ישראל ומסר תלונה ולאחר מכן הלך לחדר המיון.

(ראה פרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 5 שורות 13-21).

6. ע"ת/2, ביהו אברהם, הגיע למקום האירוע. לדבריו, פגש במתלונן אשר דיווח לו על האירוע. כמו כן, שוחח עם הנאשם אשר אמר לו כי:

"אורי מסר לי שהוא נתן למתלונן מכות פה ושם, אבל לא בחוזקה כפי שהוא מתלונן".

(ראה פרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 10 שורות 18-19).

7. עוד הוסיף העד כי כשהגיע למקום צפה בדיסק בו מתועד האירוע ומה שהתרחש בו, העד ביקש מהמתלונן להעתיק זאת לדיסק ריק. הדיסק הועתק והועבר למחלקת חקירות. בשלב זה הודיע לנאשם כי הוא עצור וערך דו"ח מעצר. העד ציין כי בעת שצפה בדיסק ראה את הנאשם מוציא באופן אלים את המתלונן תוך כדי דחיפות החוצה ולדבריו:

"רואים שאורי קם מהכיסא ומוציא אותו בצורה אלימה תוך כדי דחיפה כלפי החוצה. בפתח של העסק נתן לו בעיטות ואגרופים. המתלונן תפס את הראש שלו וניסה להתגונן שיעזוב אותו. המתלונן הסתובב מסביב לבניין שיעזוב אותו, והוא רדף אחריו. המתלונן הצליח לברוח לכיוון הכביש הראשי"

(ראה פרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 15 שורות 5-9).

8. עוד הוסיף העד כי שאל את הנאשם באשר לדברים שנצפו **על ידי שניהם** והוא לא ענה לו, לאחר מכן אמר לו הנאשם את הדברים הבאים:

"הוא אמר לי מכה פה מכה שם".

(ראה מפרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 15 שורה 10).

9. העד אף ציין כי המתלונן לא תקף את הנאשם אלא רק תפס את הראש שלו. יצוין כי העד **הדגים** בבית המשפט את ההתרחשות האלימה בה צפה.

10. ע"ת/3, דודי שי, מסר בעדותו כי פנה לנאשם וביקש ממנו להמציא את הדיסק שנמצא ברשותו שכן הדיסק שהועבר למשטרה לא נפתח. לדברי העד, כאשר התקשר לנאשם וביקש את הצילומים שנמצאו ברשותו, טען הנאשם כי אין הוא חש בטוב. לאחר מכן אמר כי הצילומים כבר לא נמצאים ברשותו וכשנשאל מדוע אינם ברשותו, השיב הנאשם לעד כי הוא "**מחק אותם**".

(ראה פרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 11 שורות 23-27 וכן מזכר ת/1).

11. עוד הוסיף במזכר ת/1 אותו ערך, כי הנאשם אמר לו שהוא **מחק ביוזמתו** את הדיסק מאחר **והמצב מתסכל אותו**.

(ראה פרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 12 שורה 3 וכן מזכר ת/1).

12. העד העיד כי אמר לנאשם שיש בכך משום שיבוש חקירה מה גם שראש הצוות מסר לעד כי הוא שוחח עם הנאשם והדגיש בפניו באופן מפורש שלא לבצע מחיקה.

(ראה פרוטוקול מיום 26.2.14 עמ' 12 שורה 6).

פרשת הגנה

13. הנאשם **בחר שלא להעיד** כלל וכלל והסניגוריה פנתה לסכם דבריה בישיבה מיום 2.11.14.

דין והכרעה

14. אין חולק כי המתלונן הגיע למקום עסקו של הנאשם וביקש לקבל את כספו בחזרה.

15. בהודעתו במשטרה ת/5, מסר הנאשם כי לאחר דין ודברים עם המתלונן, קם הנאשם מכסאו ואחז **במרפקו** של המתלונן כדי ללוותו החוצה. המתלונן התנגד, קילל ונגח במצחו. בשלב זה, איבד המתלונן את עשתונותו ודחף את הנאשם בכוח החוצה.

(ראה הודעת הנאשם מיום 4.11.12 עמ' 2 שורות 10-12 ת/5)

16. הנה כי כן, בשלב ראשון הנאשם טוען כי **רק אחז במרפק** המתלונן **ודחף** אותו החוצה כשהנאשם מעיד על עצמו שהוא איבד את עשתונותו.

17. כאשר נשאל בהמשך, שאלה לפיה הוא נראה בסרטון **בועט** במתלונן, השיב הנאשם את הדברים הבאים: "**כמו שאמרתי זה היה בקטע של תגובה**".

18. הנה כי כן, בשלב ראשון טוען הנאשם בחקירתו כי **רק אחז במרפקו** של המתלונן ודחף אותו **ולא הזכיר** את הבעיטות **שבעט** בנאשם. הנאשם אף הכחיש כי **בעט** במתלונן (שורה 14 להודעתו) ורק לאחר שנאמר לו כי רואים את הנאשם **בסרטון** כשהוא **בועט** במתלונן, השיב כי היה זה קטע של תגובה.

19. משמעות הדברים היא כי **מלכתחילה** הנאשם **הכחיש כי בעט** במתלונן **ורק בהמשך** חקירתו הודה **כי בעט** במתלונן. אשר על כן, גרסת המתלונן לפיה הנאשם בעט בו במהלך התגרה מקבלת **חיזוק** מדברי הנאשם עצמו בהודעתו במשטרה.

20. זאת ועוד, התרשמתי כי אכן הייתה **הסכמה** של הנאשם למסור את הסרט אשר תיעד את האירוע אלא בהמשך הבין הנאשם כי המצאת הסרטון לידי המשטרה, לבקשתה, תוביל להפלתו. אשר על כן, הנאשם **התל** במשטרה כשהוא מבטיח להמציא הסרטון לידיה במועד מאוחר יותר, אלא שהנאשם בחר למחוק את הדיסק. לפי דברי ע"ת/3 המחיקה נעשתה משום שנושא זה "תסכל אותו". כך דיווח המתלונן לע"ת/3.

21. התרשמתי ביותר מע"ת/2. השוטר שהגיע למקום בעקבות האירוע. עד זה ידע למסור פרטים רבים מעבר לפרטים שצפה בהם בדיסק עם הנאשם. **מדובר בעד אשר ניחן בזיכרון** מרשים **במיוחד** וידע **לדייק** בדברים שנמסרו לו ע"י המתלונן והנאשם כאשר הגיע לאירוע. העד אף **הדגים** את הדברים שצפה בהם בסרטון ואשר תיארו את תקיפת המתלונן ע"י הנאשם.

22. הסניגוריה מבקשת לזכות את הנאשם תוך שהיא מדגישה כי המתלונן נכנס לבית עסקו של הנאשם ובשלב מסוים סרב לצאת, אלא אם כן יקבל את מלוא כספו בחזרה. משמעות הדבר כי הנאשם נהג באופן סביר בהפעלת כוח כלפי המתלונן ואין בכך כל עבירה. עוד הוסיפה הסניגוריה כי לא הייתה הסכמה מדעת של המתלונן לצפייה בסרטון ומסירת הדיסק אשר על כן יש מקום לפסול את כל הדברים האמורים לגבי הסרטון. הסניגוריה טענה עוד כי קיימת אפליה בכך שהוגש כתב אישום נגד הנאשם בלבד שכן המתלונן הוא זה שתקף את הנאשם.

23. כאמור, הנאשם **בחר שלא להעיד** ולא למסור את גרסתו. הנה כי כן, לא הובאה בפני בית המשפט ראיה כלשהי מפי הנאשם אשר תתייחס **הן לשאלת האירוע** האלים נושא כתב האישום והן לגבי **הסכמה או אי הסכמה** של הנאשם להמצאת **הסרטון** לידי המשטרה. מדובר בנקודות **חשובות ומהותיות** בעיקר לנוכח העובדה כי הסרטון שהיה ברשותו, נמחק על ידו על אף שהבטיח למשטרת ישראל להמציא העתק הדיסק לידה שכן היה קושי בפתיחת הדיסק שנמסר למשטרה.

24. הנה כי כן, עומדת לפני גרסת המתלונן שאין בה כל סתירות ולעומת זאת העדר גרסה של הנאשם מה גם שלפי ע"ת/2 **הודה** הנאשם **בפניו** כי **אכן היכה** את המתלונן. בהימנעות הנאשם מלהעיד אני רואה חיזוק לראיות התביעה.

25. סוף דבר, הנני נותן אמון מלא בדברי המתלונן ודוחה מכל וכל את גרסת הנאשם שאינה מהימנה עלי.

26. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, במעמד הצדדים